

[Bernhard Baunsgaard]

skal gentage det, at det er specielt med hensyn til fast ejendom, loven virker helt grotesk. Vi er tilhængere af, at der sker noget på området. Jeg forstår af forskellige ytringer, at det er ministeren også, og på et eller andet tidspunkt kommer vi igennem med et eller andet – jeg håber, det bliver inden sommer.

Ove Jensen (FP):

Uanset hvad hr. Anders Poulsen nu nævner af datoer for ændringsforslag fra april måned 1975, for hvornår der er stillet ændringsforslag i skatte- og afgiftsudvalget, så er det altså en kendsgerning, at den bestemte sag, Surløkkesagen, som hr. Anders Poulsen særlig har kørt på her i dag, kunne have været undgået, hvis venstre havde kendt sin besøgelsestid og havde stemt for det forslag, som var fremsat flere år før Surløkkesagen opstod. Det ville venstre altså ikke, og det kan ikke bortforklares ved at nævne en dato, hvor der er stillet nogle ændringsforslag i folketingets skatte- og afgiftsudvalg. Det kan man altså ikke redde den situation med.

Det er i øvrigt, nu da hr. Anders Poulsen har bragt denne gamle sag frem, beskæmmende for venstre, når man hører den forholdsvist store tilslutning, der i dag er til at få gjort noget ved den særlige indkomstskat, når man hører de partier, som ikke vil være med til at afskaffe den, men nok vil gøre noget ved den, og når man kender alle de problemer, denne skat har skabt for en masse personer og for samfundet som helhed i de mange år, der er gået siden 1975. Der hviler en stor byrde på venstres skuldre, når vi ved, at det er dem, der må påtage sig ansvaret for, at vi i de mange år siden 1975 har haft alle disse samfundsskadelige virkninger og personlige tragedier. Det kan man altså ikke bortforklare ved at komme herop og henvise til, at partiet har afleveret nogle ændringsforslag i folketingets skatte- og afgiftsudvalg den 23. april 1975. Så let går det ikke.

Men det er kun glædeligt, at venstre nu er blevet fornuftigere, og det er også glædeligt, at både det radikale venstre og socialdemokratiet er indstillet på at gøre noget ved den dårlige lov, vi har på dette område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforlagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds.

[Af Rahbæk Møller (SF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 66. Fremsat 22/1 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Det forslag, SF her fremsætter, betyder for det første en indskrænkning af den kreds af virksomheder, der kan foretage henlæggelse til investeringsfonds, for det andet en ophævelse af retten til at benytte investeringsfonds til investering i maskiner og bygninger i udlandet samt i skibe under fremmed flag. Og endelig foreslås fristen for anvendelse af de henlagte midler ændret fra 12 til 4 år.

Jeg er i princippet meget langt enig i det forslag, der her er fremsat. Jeg kan sige, at der i den pakke af forslag, som regeringen i meget nær fremtid agter at fremsætte om forbedring af afskrivningsregler m.v., også vil indgå et forslag, der på væsentlige punkter er identisk med det, der her er til debat. Regeringen er enig i, at vi skal forkorte fristen for anvendelse af de henlagte midler og dermed få en investeringsfremmende effekt. Det, der er brug for, er ikke skattemæssigt at præmiere investeringer, der ligger 12 år ude i fremtiden, men at give en ekstra tilskyndelse til at få nogle investeringer frem her og nu. Derfor vil der i forbindelse med forbedring af afskrivningsreglerne være grund til at overveje ændringer af den art, SF her har foreslået.

Med hensyn til at begrænse kredsen af virksomheder, der kan foretage henlæggelser efter de retningslinjer, som ligger i negativli-

[Ministeren for skatter og afgifter]

sten for det midlertidige investeringsfradrag, vil jeg sige, at jeg ligesom forslagsstillerne har svært ved at se begrundelsen for, at pengeinstitutter og forsikringselskaber og en række liberale erhverv skal kunne udnytte disse investeringsfondshenlæggelser. Jeg tror dog, at det vil vise sig praktisk ikke at være helt så restriktiv som det midlertidige investeringsfradrags negativliste allerede af administrative, praktiske og afgrænsningsmæssige grunde, fordi en række virksomheder beskæftiger sig med flere typer af aktiviteter omfattet eller ikke omfattet af listen. Men det er noget af det, jeg meget gerne vil gå ind i en diskussion om med SF og andre interesserede partier.

Må jeg sige om det sidste punkt i forslaget, ophævelse af retten til at benytte investeringsfondshenlæggelser til investering i maskiner og bygninger i udlandet samt i skibe under fremmed flag, at her tror jeg der er tale om et meget reelt problem. Skatteministeriet og jeg og regeringen har ikke overvejet til bunds, om den måde at gribe ind på, som her er foreslået, er den rigtige, men vi vil meget gerne også på det punkt gå ind i en nærmere drøftelse.

Stavad (S):

Som det allerede er fremgået af det, skatteministeren har sagt, er det forslag, SF her har fremsat, meget tæt på det, vi arbejder med i socialdemokratiet og har under forberedelse sammen med skatte- og afgiftsministeren.

Den indskrænkning i de virksomheder, som kan foretage henlæggelser til investeringsfonds, SF foreslår i lovforslagets § 1, nr. 2, er en negativliste, som svarer til de indskrænkninger, der gælder for investeringsfradrag. Vi er enige med SF i, at en undtagelsesliste for dem, der kan benytte investeringsfondshenlæggelser, er hensigtsmæssig, også fordi vi herved får en bedre og mere målrettet styring af samfundsmidlerne. Det er i god overensstemmelse med socialdemokratiets erhvervs politik, at det bliver så målrettet som muligt.

Med hensyn til lovforslagets § 1, nr. 3, som afskærer muligheden for at benytte investeringsfondshenlæggelser til investeringer i udlandet, er vi også positive over for at se på det. De eksempler, der er nævnt i bemærkningerne, belyser, at der kan være grund til

at se nærmere på de gældende regler på området. Men jeg vil da godt bede om, at vi får undersøgt konsekvenserne nærmere af en ændring, der er så konsekvent som foreslået af SF. Derfor mener jeg, at det er et af de punkter, vi må vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Endelig foreslår man, at fristen for anvendelse af investeringsfondsmidler ændres fra 12 til 4 år. Også her er vi i god overensstemmelse med de overvejelser, som SF har gjort sig. Jeg føler mig overbevist om, at de virksomheder, der benytter reglerne om investeringsfondshenlæggelser efter de intentioner, der ligger bag loven, ikke vil opleve det som en væsentlig indskrænkning. Derimod tror jeg, der er mange, der benytter ordningen mere i skattetækningsmæssig henseende, som vil afstå fra at benytte ordningen fremover, hvis vi får lavet den regel. Det mener jeg ikke der er noget uheldigt i.

Som det fremgår af de bemærkninger, jeg her har gjort, er vi i socialdemokratiet meget positive over for forslaget. Det hænger sammen med, at det ligger meget tæt på det forslag, som vi selv er i gang med at udarbejde.

Da der imidlertid også er andre erhvervsskattelove på vej, som har en sammenhæng med reglerne om investeringsfondshenlæggelser – her tænker jeg ikke mindst på en ændring i afskrivningsreglerne – mener jeg, det må være rigtigst, at vi afventer skatteministerens forslag på dette område og også ser skatteministerens forslag til investeringsfondsloven.

Med disse bemærkninger skal jeg på socialdemokratiets vegne udtrykke håbet om, at et flertal i folketinget kan blive enige om at foretage de nødvendige ændringer i reglerne for investeringsfondshenlæggelser allerede i indøværende samling.

Hagen Hagensen (KF):

Det er afgørende for det konservative folkeparti, at der sættes noget i gang. Dertil kan det være nødvendigt, at man kan udjævne en skattebyrde, og det er jo det, der er tale om i forbindelse med disse forlodsafskrivninger. Det er jo ikke penge, der bliver brugt to gange. Kendsgerningen er, at man på den måde kan udjævne indtægten noget og måske derved få sat ting tidligere i gang, end man el-

[Hagen Hagense]

lers kunne have gjort, hvis man ikke havde det regelsæt, der her ønskes ændret.

Jeg vil godt sige om SFs forslag, at det er noget, der ligger langt fra os. Man taler i bemærkningerne til forslaget om, at man helst så statstilskud af denne art helt fjernet. Hvad statstilskud er der i, at man får en udjævning, der kan være økonomisk fornuftig og rimelig, og som antageligvis bevarer eller sætter flere job i gang? »I stedet kunne der ydes direkte støtte, der kunne gøres langt mere målrettet«, skriver SF videre. Her er vi faktisk så langt fra hinanden, som vi kan være.

Det er bekymrende at høre, at den socialdemokratiske ordfører og også ministeren er ved at gå ad disse veje, men vi ved jo godt, at der skilles vandene mellem os. Man ønsker større styring og mere målrettet indsats, således som hr. Stavad nys nævnte det, og her må jeg på mit partis vegne klart sige fra.

Jeg vil sige om de ting, som kommer i et regeringsforslag, der nu bebudes: lad os se på dem. Der kan jo være enkeltheder deri, som man muligvis godt kan drøfte, men så skal de altså ses i sammenhæng med ændringer af afskrivningslove, og hvad dertil hører. Lad os kigge på det, når det kommer.

Om det, der er tale om her fra SFs side, vil jeg sige, at vi faktisk ikke kan gå med til, at der skal laves en sådan negativliste over virksomheder, der holdes ude fra at kunne henlægge til investeringsfond, når det er virksomheder af den art, der er nævnt i listen, der er tale om. Jeg tror, det vil være u hensigtsmæssigt at gøre det. Jeg tror navnlig, at der i mange tilfælde netop ude i det private erhvervsliv, i de mindre virksomheder, foregår noget, der er til gavn for beskæftigelsen, ved at man har investeringsfondene. Jeg kender mange – både i den branche, jeg selv er i, og i mange andre brancher – der faktisk har god brug for de regler, der gælder.

Man foreslår en begrænsning med hensyn til visse skibe. Ja men er det nu ikke galt? Det vil i mange tilfælde være skibe, der er bygget her i landet, og man kunne muligvis tænke sig, at der ikke var beskæftigelse på vores værfter, hvis man ikke kunne gøre brug af dette regelsæt. Det er da muligt, at skibene bliver solgt senere, nu vel, det er en helt anden ting.

Det eneste, der måske kan være tale om at se på – det ved jeg ikke – er, om 12 år er den rette længde. Jeg skal ikke røre ved det nu, men føje til, at det kan man se på i sammenhæng med, at der bliver bedre muligheder for afskrivninger. Måske bliver der så mindre brug for den lange henlæggelse.

Alt i alt må vi sige, at vi må afvise dette forslag, som vi mener ligger langt fra erhvervslivets tarv.

Anders Poulsen (V):

På venstres vegne må jeg også afvise det lovforslag, der er fremsat af SF.

Jeg mener ikke, at det er lovforslag og vedtagelser af den art, der er brug for i øjeblikket. Der er brug for at styrke investeringerne til gavn for produktion og beskæftigelse. Lovforslaget her vil ganske åbenbart have den modsatte virkning.

Der er jo forskellige elementer i lovforslaget. For det første vil en lang række erhvervsvirksomheder, hvis lovforslaget bliver vedtaget, ikke fremover have adgang til at henlægge til investeringsfonds, og der er i tilknytning dertil foreslået nogle regler, som nok er meget vanskelige at administrere, vedrørende den situation, hvor en skattepligtig driver erhvervsvirksomhed, som både hører til den kategori, der kan henlægge til investeringsfond, og til den kategori, der fremover ikke kan henlægge til investeringsfond. Her skal man dele overskuddet; det kan være vanskeligt. Lad mig pege på sådan noget som egen arbejdskraft, der vilkårligt anvendes i de to forskellige virksomheder.

Jeg vil ikke ganske afvise, at der – i relation til punkt 3 i lovforslagets § 1 – kan være problemer forbundet med adgangen til at anvende investeringsfondsmidler ved investering i udlandet. Det kunne der være grund til at se på.

Punkt 4 går ud på at nedsætte tiden, inden for hvilken investeringsfondsmidler skal være anvendt, fra 12 til 4 år. Det mener vi ikke der er nogen idé i at se på overhovedet.

Det var egentlig interessant at høre ministerens tale. Det virkede næsten, som om det var et ministerforslag fremsat igennem SF. Ministeren kunne erklære sig enig på alle områder. Ministeren ville selv om lidt fremsætte et forslag, der indeholdt stort set det

[Anders Poulsen]

samme eller næsten fuldstændig det samme. Det synes jeg er bemærkelsesværdigt.

Jeg synes også, det er bemærkelsesværdigt, når socialdemokratiets ordfører finder anledning til at understrege, at noget af det, man altså vil fra regeringspartiets side sammen med SF, er en yderligere styring af samfundsmidlerne. Vel, så ved vi altså, hvad vi har i vente på dette område.

Vi har i øvrigt også været spændt på: hvad kommer der af forslag fra regeringen, hvornår får vi mulighed for at foretage et samlet overblik over de forslag, regeringen vil fremsætte? Inden vi har det overblik, er det ikke muligt at foretage en samlet politisk bedømmelse af forslagene. Jeg forstår, at ministeren har løftet lidt af sløret ved denne lejlighed. Vi venter spændt på, hvad det indebærer i fremtiden.

Lawaetz (FP):

Det er jo ikke altid spændende at høre, hvad en minister vil sige, men det var det måske i dag. Normalt ved man på forhånd, hvad der vil blive sagt, men her udtalte skatte- og afgiftsministeren sig måske på en ny linje, som vi ikke ved så meget om, og hr. Stavvad strammede den yderligere. Det var nemmere, hvis ministeren og hr. Stavvad klart og tydeligt sagde, at denne lov er overflødig, men det blev ikke sagt.

Vi lever stadig væk i et privatkapitalistisk samfund, selv om det måske vakler en smule, og så længe vi lever i det samfund, er det nødvendigt at få samlet kapital på forskellig vis. Hvorfor lavede man egentlig en lov om investeringsfonds? Det gjorde man for det første for at samle kapital, der skulle arbejde ude i erhvervslivet. Man gjorde det vel også for at give nogle opsparingsmuligheder. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at det drejer sig også om opsparing for ganske almindelige mennesker med små indtægter. Endelig fandt man vel her nogle skattelettelse.

Nu udtrykker SF sig jo meget klart og tydeligt i bemærkningerne, hvor der kort og godt står, at som det er i dag, letter lovgivningen erhvervslivets mulighed for investeringer. Her møder man meget skarpt vores helt forskellige ideologiske opfattelse. SF anser det for skadeligt, står der nærmest i bemærkningerne, at man letter investeringsmulighederne. Det står ordret i bemærkningerne,

og det var, som om SF fik tilslutning fra både skatte- og afgiftsministeren og hr. Stavvad. Det ville jo også være skrækkeligt, om man lettede adgangen til investeringer i erhvervslivet, samtidig med at alle mennesker råber og skriger om, at erhvervslivet mangler nogle risikovillige penge. Det er klart, at dér er vores ideologi, vores mening om tingene, helt forskellig.

I detailafdelingen kan jeg bemærke, at vi ikke kan forstå, hvad SF har imod herre- og damefrisører og skønhedssaloner. Man taler også om forlystelser og teater- og biografforestillinger. Når der er kultur til debat, vil man da godt give en masse penge til det. Hvorfor må de så ikke selv prøve at skaffe sig nogle? Det er måske mig, der ikke har forstået det, men det står lidt i modstrid med de andre bestræbelser.

Vores ideologi i fremskridtspartiet er nok mere på linje med hr. Hagen Hagensens, end den er med SFs forslag her. Det spændende er i og for sig, om skatte- og afgiftsministeren vil udtrykke sig lidt mere klart. Hvis der kommer en kopi af SFs ideer inden for ganske kort tid, behøver vi egentlig ikke behandle lovforslaget, men vi er da høflige mennesker.

Bente Juncker (CD):

Centrum-demokraterne afviser det af SF fremsatte lovforslag om ændring af lov om investeringsfonds.

Investeringsfondsloven er ikke som anført i bemærkningerne til lovforslaget en indirekte statsstøtte, men en del af hele vores skattemæssige afskrivningssystem, hvorved erhvervslivet får fradrag for dets anlægsinvesteringer. I en tid, hvor investeringslysten i erhvervslivet bør styrkes, virker forslaget direkte erhvervsfjendsk.

Selv om lovforslaget kun er rettet mod servicefag og liberale erhverv, må vi fastholde, at denne del af erhvervslivet er lige så nødvendig for samfundet som de egentlige produktive og eksportskabende virksomheder.

CD mener, at de grupper, der berøres af dette lovforslag, har lige så stort et behov for hurtig afskrivning af nyt teknisk udstyr som andre virksomheder. Selv om eksemplet i bemærkningerne til lovforslaget illustrerer en skævhed i skattesystemet, mener CD, at den-

[Bente Juncker]

ne situation intet betyder i forhold til de vanskeligheder, man vil kunne påføre yngre erhvervsdrivende i de berørte fagområder.

CD mener ikke, investeringsfondsloven bør ændres.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre finder, at loven om investeringsfonds i princippet er en rigtig lov, men vi er enige med SF i, at der kan være behov for visse justeringer. Vi har allerede tidligere offentligt – også da skatteministeren varslede et forslag – sagt, at vi synes, det kan være rimeligt at begrænse retten til henlæggelser for banker og sparekasser, andelskasser osv. Det er nævnt i punkt 1 og punkt 2 i det foreslåede § 2, stk. 2. Der er vi enige med SF.

Vi er også enige i, at man bør se på henlæggelsestiden. 12 år er faktisk et meget langt åremål. Om vi så skal lande på 4 eller et andet åremål, det må vi nok se på i udvalget.

Men vi er ikke enige, når det drejer sig om at begrænse retten til brug af investeringsfonds for de øvrige nævnte erhvervsvirksomheder. SF henviser i sine bemærkninger til, at i de liberale erhverv og de øvrige erhverv, der er nævnt – læger, tandlæger, herre- og damefrisører osv. – bruger man ikke investeringsfondshenlæggelserne efter hensigten. Det vil jeg dog godt se bevist i udvalget.

Samtidig skriver man:

»En række af de huller i skattesystemet, som folketinget har måttet lukke i de senere år – udnyttelse af investeringsfonds i forbindelse med kommanditselskaber, udstykning af hoteller i ejerlejligheder – har netop sin rod i reglerne for henlæggelse til investeringsfonds.«

Det forekommer mig ærlig talt at være noget ulogisk først at nævne, at vi har stoppet hullerne, og derefter sige: så må vi i øvrigt af med den lov.

Det radikale venstre vil gerne se på, om der skulle findes flere huller, og vi vil også se på, om der er problemer i forbindelse med henlæggelser til investeringsfonds til skibe. Hvis det dér kan påvises, at der er tale om misbrug, så er vi da til at få i tale. Men det er ulogisk at komme og sige, at nu har vi altså stoppet en række huller og rettet nogle ting, og samtidig sige: og så vil vi i øvrigt

afskaffe loven. Så kunne man ærlig talt have sparet sig det første arbejde.

Det samme må jeg sige om det, som SF påpeger i bemærkningerne til § 1, nr. 3, hvor man skriver, at lovgivningen på dette område kan friste svage sjæle. Det ved jeg ikke. Når man ser på, hvad det drejer sig om, så er det altså at friste svage sjæle til at emigrere. Her synes jeg ærlig talt, man er langt ude. Hvis der endelig forekommer et eller andet enkelttilfælde af misbrug af denne art, o.k., lad os så se på det. Men at påstå, at denne lov skulle friste svage sjæle til at emigrere – dér er vi altså ikke med mere.

Wilhelm (VS):

Misbrug eller ikke misbrug, det er måske ikke det mest interessante. Det interessante er, at der her er tale om en form for statstilskud. Vi er ganske enige, når SF skriver i bemærkningerne, at det rigtige ville være helt at fjerne denne form for statstilskud fra skattelovgivningen. Det er ord til andet, hvad vi selv har stillet forslag om tidligere. Det er altså noget langt mindre, SF foreslår her. Det er dog en forbedring, og den vil vi også kunne støtte.

Det lader jo til, at det stort set er det samme, som skatteministeren ville have foreslået eller har bebudet at komme med. Man kan kun håbe, at det ikke ligefrem gør det vanskeligere at få det vedtaget, når nu SFerne kom først, at det ikke ligefrem skal blive dårligere for at få markeret, at socialdemokratiet altså ikke 100 pct. spiser det forslag, når nu SFerne kom først med det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg synes nok, at ministeren lød så indforstået med SFs forslag, at man kan blive lidt nervøs for den videre udvikling her i tinget – også med hensyn til andre forslag, som kunne komme fra SFs side.

Vi erkender, at der måske kan være rimelig grund til at kigge på en begrænsning af kredsen af virksomheder, der kan henlægge til investeringsfonds. Det er vi villige til at se på. Med hensyn til de 12 år er vi også villige til at se på, om det kan være rimeligt at afkorte åremålet mod at forhøje henlæggelsesprocenten.

Det øvrige i forslaget må vi afvise.

Rahbæk Møller (SF):

Som nogle talere har været inde på, har en række af de huller, som folketinget har måttet lukke de senere år, netop haft sin rod i loven om investeringsfonds. Det gælder brugen af kommanditselskaber, som lukkedes i december 1979. Det gælder brug af hotelejerlejligheder. Det næste, vi skal til at se på i den forbindelse er vel anvendelsen af leasingselskaber. Det var egentlig mest rationelt, at vi lukkede hullet ved roden. Det nemmeste var selvfølgelig helt at afskaffe loven om investeringsfonds. Det var der indlysende ikke flertal for. Derfor har vi fremsat dette noget mindre vidtgående forslag, der helt freder den anvendelse af investeringsfonds, der følger hensigterne med loven, og kun griber ind over for misbrugsmulighederne.

Jeg skal takke såvel ministeren som hr. Stavad for en meget positiv holdning til forslaget. Ministeren havde nogle få bemærkninger. Han sagde, at han var enig i, at der skulle foretages en begrænsning, men fandt vores liste for vidtgående. Det er muligt. Vi har simpelt hen skrevet den af fra en anden lov, nemlig lov om investeringsfradrag, ud fra den synsvinkel, at når vi skal have denne art begrænsninger, må det være mest praktisk, at de i hvert fald er ens i de forskellige love. Det er da muligt, at man har gjort visse erfaringer, der viser, at en anden afgrænsning vil være mere præcis. Det kan vi kigge på i udvalget.

Jeg er ked af at høre, at regeringen ikke er færdig med sine overvejelser omkring investeringer i udlandet og om skibe under fremmed flag, men jeg forstår, at man kigger på problemet, og håber, man snart når til en løsning. Om vi har fundet den rette formulering, er jeg selvfølgelig ikke i stand til at sige, men det skal vi også kigge på i udvalget.

Ikke overraskende var højrefløjen meget imod. Dog bemærkede jeg, at også hr. Hagen Hagensen fandt, at 12 år måske var for lang en tid, og jeg bemærkede, at hr. Anders Poulsen var villig til at se på misbrug i forbindelse med investeringer i udlandet og investeringer i fremmede skibe.

Hr. Lawaetz spurgte, hvad vi havde imod damefrisører og biografer. Jeg har sådan set allerede svaret på det. Vi har benyttet den afgrænsning, der findes i en anden lov. Det

er da muligt, at denne afgrænsning ikke er den mest geniale. Det vil vi som sagt se på.

Fru Bente Juncker talte varmt for de liberale erhverv, og det gjorde fru Aase Olesen for så vidt også. Fru Aase Olesen var enig med os på en række punkter, noterede jeg med glæde. Det drejede sig om banker og sparekasser, det drejede sig om forsikringselskaber, det drejede sig ligeledes om en begrænsning af 12 års grænsen. Jeg håber, vi kan blive enige om en begrænsning. Vi mener, at 4 år faktisk er rigeligt. Endvidere var der også villighed til at se problemet omkring skibe og udlandet.

Men når det drejer sig om de liberale erhverv, ville fru Aase Olesen ikke være med. Det er besynderligt, for jeg mener, at det store misbrug i virkeligheden ligger dér. Sagen er jo den, at man har mulighed for at henlægge en fjerdedel af sin indkomst til en investeringsfond, men det er kun halvdelen af henlæggelsen, man faktisk skal sætte i banken. Da man kan trække det fulde beløb fra i skat, siger det sig selv, at man får større likviditet, og denne større likviditet kan man glæde sig over i hele 12 år, før man behøver at foretage sig noget. Det frister uvægerlig svage sjæle – ikke nødvendigvis til at emigrere, som fru Aase Olesen sagde med henvisning til vores eksempel, men til ganske enkelt at henlægge til investeringsfond og så sige: o.k., så lad os se om ti år, hvad vi skal gøre ved de penge, så er pengene i alle tilfælde ikke så meget værd. Så står folk dér 10–12 år senere med en overmåde stor investeringsfond, som de skal finde et eller andet at investere i. Og så er der smarte erhvervsdrivende, der finder nogle muligheder. Som sagt har vi måttet lukke et par af de muligheder undervejs. Men straks er der revisorer og advokater, der er i gang med at finde andre, og på et eller andet tidspunkt finder de jo nye. Så kan vi lukke dem. Det kan vi blive ved med i én uendelighed.

Hvorfor ikke gøre sig klart, at i disse erhverv er der ikke den rimelige sammenhæng mellem investeringsbehov og indtjening, som denne lov forudsætter, og derfor udskille dem? Det er det, der er intentionen, og jeg forstår, det også er ministerens tankegang. Jeg håber sandelig også, at fru Aase Olesen vil lade sig overtale til det samme.

Hr. Wilhjelm var ganske enig, konstaterede jeg, både i, at det bedste var at få fjernet

[Rahbæk Møller]

investeringsfonds helt, og i, at når det ikke kan lade sig gøre, så bør man i hvert fald få de værste urimeligheder fjernet.

Hr. Arne Bjerregaard var villig til at foretage en afgrænsning af kredsen. Desværre præciserede han ikke nøjere, hvad den afgrænsning bestod i, men jeg håber, det er nogenlunde samme begrænsning, som vi andre har snakket om. Han var også villig til at kigge på et lavere åremål, men kun, hvis man satte procenten op. Det tror jeg ikke er en byttehandel, vi er villige til at foretage, men jeg skal alligevel takke for den tilslutning, der var.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Kun to bemærkninger. En til hr. Anders Poulsen, der undrede sig over det sammenfald, han havde konstateret i SFs og socialdemokratiets synspunkter her i dag. Jeg skal henvise til, at hvis man læser socialdemokratiets handlingsprogram fra november måned 1981, vil man dér se, at tanker af denne art allerede på daværende tidspunkt var formuleret om end ikke så konkret, som de kommer til udtryk i dag.

Hr. Anders Poulsen sagde, at han var meget spændt på regeringens forslag, og gav udtryk for en vis utålmodighed. Hvornår kommer der mon noget? Dertil vil jeg sige: det gør der meget snart. Det gør der inden for 1-2 uger. Men det er altså lettere at skrive beslutningsforslag til folketinget, end det er at lave den samlede lovgivning om afskrivninger i erhvervslivet om til indeksering, og ny lovgivning skal jo laves, så den ikke kan kritiseres for efterfølgende at bringe retssikkerheden i fare.

Hr. Lawaetz spurgte: hvorfor lavede man en lov om investeringsfonds? Svaret er forholdsvist entydigt formuleret dengang i motiverne. Det gjorde man, fordi man ikke havde afskrivning efter genanskaffelsesprincippet. Det var en slags erstatning derfor. Det, regeringen nu kommer til at foreslå, er en afskrivning efter genanskaffelsesprincippet, og dermed bortfalder i realiteten de oprindeligt angivne motiver for overhovedet at have investeringsfondshenlæggelser.

At man så – det er jeg enig med SF i – i den nuværende situation skal nøjes med at lave nogle rimelige begrænsninger, er noget andet, men når hr. Lawaetz så direkte spør-

ger, hvorfor man lavede en lov om investeringsfonds, så er svaret faktisk: fordi man ikke havde de afskrivningsregler, som regeringen nu vil foreslå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Forhøjelse af grænsen for bidrag til § 8 A-forøring og -institutioner).

[Af Arne Bjerregaard (KrF) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 92. Fremsat 3/2 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Kristeligt folkeparti har også ved tidligere lejligheder beskæftiget sig med netop § 8 A i ligningsloven, altså fradrag for gaver til almennyttige formål af forskellig slags, almenvelgørende formål.

Regeringen er af den opfattelse, at man ikke skal stræbe efter at udvide fradragsmulighederne på forskellige punkter og dermed yderligere komplicere den personlige indkomstopgørelse, men jeg vil dog gerne gøre den bemærkning om det, at et fradrag af denne karakter principielt er et af de mere tiltalende, for det er et af de få fradrag, vi har, som ikke på en eller anden måde kan give anledning til nogle betalinger, der senere personligt kan komme den pågældende yder til gode økonomisk på en eller anden måde. Derfor er vi også – i mere begrænset omfang, end kristeligt folkeparti her foreslår – indstillet på i forbindelse med den revision af beskatningen af gifte personer, der efter